Надзея ПАРЧУК

Свежаспечаны хлеб

Шлю пашану зярняці
І табе, дзедаў серп!
З чым твой пах параўнаць мне,
Свежаспечаны хлеб?

Ці то з водарам родным
І зямелькі, і рос,
Ці то з сілай нязводнай
Неспасціжных нябёс?

І твой пах, і цябе я
Параўнаю з раллёй,
З аржаніцаю спелай
І з людской дабрынёй.

А без гэтага, знаю:
Пустата на стале.
Вось чаму праслаўляю
Свежаспечаны хлеб.

***

Адчыню паўднёвае акно —
Хай пакой напоўніцца вясною,
Па якой сумуецца даўно,
Асабліва зімняю парою.

Хай запахне свежасцю ў мяне —
У прыбранай чысценька святліцы,
Расцвіце зноў сонейка ў акне
І душа захоча памаліцца.

І вясна, і светлыня навек
Анікому з нас не надакучыць.
Іх вітае добры чалавек,
Захапляцца імі дзетак вучыць.

***

Я вітаю цябе, мая раніца!
Я вітаю цябе, маё неба!
Больш бядою твой твар
не апаліцца —
Нам пажараў сусветных не трэба!

Анічога благога не здарыцца
З Беларуссю маёю ніколі...
Бласлаўляйся, блакітная раніца,
Падымай сваё сонца над полем!

Нам свяціць яно з высяў
не зморыцца:
Ёсць цяпла і святла ў ім багата.
І ніколі няхай не паўторыцца
У гісторыі чорная дата.

Я вітаю цябе мірнай, раніца!
Я вітаю цябе чыстым, неба!
Хай заўсёды так дзень
пачынаецца,
А іначай... іначай не трэба!

***

Узнялося сонейка над зямлёй —
З рунню павіталася маладой,
Абудзіла промнямі цёмны бор,
Паляцеў птушыны спеў
на прастор.

Слава паднябеснае сіняве!
Ах, як вясна-зеляна на траве!
Залацяцца дзьмухаўцы, зіхацяць,
А над імі конікі стракацяць.

Дзякуй табе, сонейка, і паклон!
Вось такіх бы светлых
нам болей дзён!
Вось такой бы радасці-светлыні
Нам у кожным сэрцайку,
кожным дні!